

Thực phẩm là chủ đề quan trọng trong thời Chúa Giêsu cũng như thời gian trước đó và ngay cả thời nay. Là một trong những nhu cầu căn bản nhất nên chúng ta luôn nghĩ đến thực phẩm từng ngày và mỗi ngày. Chúng ta không thể sống sót nếu thiếu nó. Người nghèo nghĩ về thực phẩm khác người giàu nhưng ai cũng nghĩ về nó. Nghèo thì chỉ cần có com bánh ăn cho no bụng, còn giàu thì lại tìm cách chế biến thực phẩm làm sao để ăn cho ngon miệng. Nghèo thì lo ‘ăn no, mặc ấm’, giàu thì mong ‘ăn ngon, mặc đẹp’.

Trong Tâm lý học và Xã hội học có một lý thuyết nổi tiếng của Maslow về hệ thống cấp bậc của những nhu cầu. Theo lý thuyết này, con người muốn hoạt động ở tầng cao hơn tức là ở tầng con người luân lý, con người sáng tạo, con người không thành kiến thì một số nhu cầu căn bản cần phải được thoả mãn. Nói cách đơn giản hơn là nếu một người bụng đói thì không thể nào làm thơ được. Những nhu cầu thể lý của một người cần có là không khí, thực phẩm, nước uống, ngủ nghỉ v.v... đây là những nhu cầu căn bản. Nếu những nhu cầu này không được chăm sóc đầy đủ, thì những nhu cầu cao hơn của một người không thể đạt được. Người Việt chúng ta có một câu tục ngữ nói lên thực tế này thật hay là “Nhất sĩ nhì nông, hết gạo chạy rông, nhất nông nhì sĩ”.

Lý thuyết của ông Maslow phức tạp hơn những gì tôi trình bày ở bên trên. Nhưng sở dĩ tôi đề cập đến lý thuyết của ông ở đây vì nó có liên quan đến sự quan tâm của Chúa Giêsu về những nhu cầu căn bản của con người. Ngài biết rằng chúng ta không thể nào cảm thấy an tâm, không thể yêu thương, không thể có lòng tự trọng, không thể tự nhận thức cho đến khi những nhu cầu căn bản nhất của chúng ta được thoả mãn. Đây là lý do tại sao thực phẩm là chủ đề quan trọng của Phúc Âm, và nó cũng giải thích tại sao ả dụ về thực phẩm thật quan trọng. Người Việt chúng ta hay nói “có thực mới vực được đạo”. Đúng vậy, chúng ta cần phải nuôi cơ thể trước khi nuôi trí tuệ và tâm hồn. Chúa Giêsu hiểu điều này ở tầng nền tảng nhất. Phúc Âm của thánh Márcô trình bày cho chúng ta một Chúa Giêsu luôn nhìn thấy nhu cầu thể lý của những người Chúa chữa lành cho, như câu chuyện Chúa cho cô con gái 12 tuổi của ông Gai rô sống lại, ngay sau đó Chúa bảo người nhà của cô bé cho cô bé ăn, hay với những người những người đi theo nghe Ngài giảng ở chỗ xa thành phố, khi thấy họ không có gì để ăn Chúa đã hoá bánh ra nhiều để họ ăn no nê vì Ngài biết nếu bụng họ đói thì họ chẳng thể nào chú ý nghe lời giảng dạy được nữa.

Quan tâm về thực phẩm được nâng lên tầm mức cao hơn nữa trong Phúc Âm của thánh Gioan. Phúc âm này dùng nhiều ả dụ và kiểu nói thi vị hơn những Phúc âm khác. Trong cuốn Phúc Âm này Chúa Giêsu phát biểu tất cả những câu nói “Ta là...”. Phúc Âm của Chúa Nhật tuần này bắt đầu bằng câu “*Ta là bánh hằng sống bởi trời mà xuống*”. Rồi Chúa nói tiếp “*Ta là bánh ban sự sống*”. Rõ ràng Chúa đang nói ả dụ, nhưng trong ả dụ của Chúa chứa đựng thật nhiều sự thực và cái đẹp. Trong lý thuyết của Maslow đã nói ở trên, nền tảng của hệ thống cấp bậc của các nhu cầu là thực phẩm. Và Chúa Giêsu đã nhấn mạnh rằng Ngài chính là thực phẩm, có nghĩa là Ngài chính là nền tảng của mọi nhu cầu của chúng ta, cả thể lý lẫn tinh thần. Với Chúa là lương thực, chúng ta có thể leo dần lên những nấc thang nhu cầu khác để trở thành con người tinh thần, con người luân lý tức là con người mà chúng ta phải là. “*Bánh ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống*”. Từ ả dụ Chúa dẫn chúng ta tới phép lạ : đó là tám bánh Chúa Giêsu ban cho chúng ta trong Bí tích Thánh thể, tám bánh được làm bởi tay con người từ những hạt lúa bị nghiền nát để nuôi sống chúng ta, đã trở thành chính Chúa Giêsu, Chúa chúng ta. Và như thế tất cả những nhu cầu tâm linh của chúng ta cũng được nuôi dưỡng, và một lần nữa cho phép chúng ta lớn lên trong con người tâm linh, con người đích thực, con người mà chúng ta được dựng nên để trở thành.

Như thế Bí tích Thánh thể rất quan trọng cho đời sống Kitô Hữu chúng ta. Mỗi tuần được nuôi dưỡng bằng thần lương là Mình Máu Thánh Chúa, sẽ cho phép chúng ta vươn tới sự hoàn thiện cao hơn để thực sự trở nên con cái Thiên Chúa biết “*sống trong tình thương, như Đức Kitô đã yêu thương chúng ta và phó mình làm của dâng và lễ tế thơm tho ngọt ngào dâng lên Thiên Chúa vì chúng ta*” (Ep 5: 2). “You are what you eat” bạn là cái bạn ăn. Không thể nào rước thần lương là Mình Thánh Chúa vào lòng mình mà đời mình không được biến đổi. Nhưng muốn thức ăn trở thành chất bổ dưỡng nuôi cơ thể thì cơ thể chúng ta phải khoẻ mạnh để tiếp nhận thức ăn. Cũng vậy Mình Thánh Chúa chỉ trở nên thần lương nuôi linh hồn chúng ta nếu linh hồn chúng ta được chuẩn bị chu đáo để tiếp nhận. Nên hãy quý trọng Bí tích Thánh thể bằng cách dọn dẹp linh hồn cho xứng đáng để Chúa ngự vào. Có như thế, Mình Máu Thánh Chúa, mới thực sự trở thành máu thịt của cuộc đời mỗi người chúng ta, để biến đổi chúng ta, giúp chúng ta thành một cộng đoàn yêu thương gắn bó, sống “hiền hậu với nhau” và biết “thương xót và tha thứ cho nhau” (Ep 4: 30). Hay nói cách khác, chúng ta mới trở thành một đại gia đình con cái Thiên Chúa đích thực.